

24.6.2010

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

Temats: Lūgumraksts Nr. 1834/2009, ko iesniedza Grieķijas valstspiederīgais *Konstantinos Lazaridis*, par Padomes Pamatlēmumu Nr. 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm un par principa *ne bis in idem* neievērošanu

1. Lūgumraksta kopsavilkums

Lūgumraksta iesniedzējs norāda, ka Francijas tiesa viņu notiesājusi lietā, kurā Grieķijas tiesa iepriekš viņu pasludinājusi par nevainīgu, un ka konkrētās jomas ES tiesību aktu nepilnību dēļ viņam nākas izciest cietumsodu Francijā. Saistībā ar to lūgumraksta iesniedzējs norāda, ka Padomes Pamatlēmums Nr. 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm nesniedz ES pilsoņiem garantijas, ka dalībvalstu tiesu iestādes ievēros principu *ne bis in idem*. Tādēļ lūgumraksta iesniedzējs aicina Eiropas Parlamentu veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šīs nopietnās tiesiskās nepilnības novēršanu.

2. Pieņemamība

Atzīts par pieņemamu 2010. gada 23. martā. Komisijai pieprasīta informācija saskaņā ar Reglamenta 202. panta 6. punktu.

3. Komisijas atbilde, kas saņemta 2010. gada 24. jūnijā

„Eiropas Komisijai nav pilnvaru iejaukties dalībvalsts krimināltiesību sistēmas ikdienas darba organizācijā. Tāpēc šajā konkrētajā gadījumā tikai Francija un Grieķija ir atbildīgas par lūgumraksta iesniedzēja lietas juridisko izvērtējumu.

Taču Komisija vēlas Lūgumrakstu komitejai darīt zināmus šādus novērojumus.

Eiropas Savienībā saistošie noteikumi, kas attiecas uz principa *ne bis in idem* ievērošanu

krimināllietās, ir noteikti Konvencijas par Šengenas līguma īstenošanu 54. līdz 58. pantā. Šos noteikumus vairākkārt ir interpretējusi Eiropas Kopienu Tiesa, kas īpaši noteikusi, ka arī attaisnošanai ir *ne bis in idem* spēks visā Eiropas Savienībā, ja vien, protams, otrā procedūra attiecas uz tiem pašiem faktiem (skatīt Eiropas Kopienu Tiesas 2006. gada 28. septembra spriedumu *Van Straaten* lietā C-150/05).

Turklāt Pamatlēmuma 2009/948/TI par jurisdikcijas īstenošanas konfliktu novēršanu un atrisināšanu kriminālprocesā (OV L 328, 15.12.2009., 42. lpp.) mērķis ir novērst situācijas, kad uz vienu un to pašu personu saistībā ar tiem pašiem faktiem paralēli attiecas kriminālprocess dažādās dalībvalstīs. Tādējādi patiešām pastāvētu risks, ka saistībā ar tiem pašiem faktiem tiek pieņemti divi galīgi spriedumi, pārkāpjot principu *ne bis in idem*. Dalībvalstīm šis pamatlēmums jāīsteno līdz 2012. gada 5. jūnijam.

Attiecībā uz principu *ne bis in idem* it īpaši Padomes 2002. gada 13. jūnija pamatlēmuma par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.) 3. pantā ar nosaukumu „Eiropas apcietināšanas ordera obligātas neizpildīšanas pamats” noteikts šādi: „Izpildes dalībvalsts tiesas iestāde (turpmāk — „izpildes tiesas iestāde”) atsaka Eiropas apcietināšanas ordera izpildīšanu šādos gadījumos: 2. 2. Ja izpildes tiesas iestāde ir informēta par to, ka par pieprasīto personu dalībvalstī pieņemts galīgs spriedums attiecībā uz tādām pašām darbībām, ar nosacījumu, ka, ja ir piespriests sods, tad tas ir izciests vai to pašlaik izcieš, vai to vairs nevar izpildīt saskaņā ar notiesāšanas dalībvalsts tiesībām.” Šis obligātas neizpildīšanas pamats paredz, ka izpildes tiesas iestāde ir informēta par iepriekš pieņemtu spriedumu, kuru visticamāk uzrāda iesaistītā persona vai šīs personas advokāts.

Visbeidzot, jānorāda, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pantā noteikts, ka nevienu nedrīkst atkārtoti tiesāt vai sodīt krimināllietā par nodarījumu, par kuru viņš saskaņā ar tiesību aktiem Savienībā jau ticis attaisnots vai notiesāts ar galīgu spriedumu.

Secinājumi

Komisijai nav attiecīgo pilnvaru, lai turpinātu izskatīt šo konkrēto lietu. Lūgumrakstu komiteja var ieteikt lūgumraksta iesniedzējam lūgt juridisku konsultāciju par pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem saskaņā ar Francijas tiesību aktiem.”